

Den som lämnar något för Allâhs Skull...

"[När någon av er skilt sig från sin hustru] och hennes väntetid närmar sig sitt slut, skall han antingen hålla henne kvar eller också låta henne gå, allt i hedersamma former. Och tag två rättsinniga människor ur er krets till vittnen, och avge själva vittnesmål inför Gud! Denna maning riktas till alla som tror på Gud och den Yttersta dagen. Gud visar var och en som fruktar Honom en utväg ur [alla svårigheter] - och sörjer för honom på ett sätt som han inte kan förutse; och den som litar till Gud behöver inget annat [stöd]. Gud når alltid Sitt syfte [och] Gud har fastställt ett mått för allt." **[Koranen, at-Talaq; 2-3]**

Hudayfah bin al-Yaman återberättade att Allâhs Sändebud [Sallallahu 'aleihi wa Sallam] sade:

"Blicken på en kvinna är en giftig pil från Djävulens pilar. Den som lämnar det på grund av fruktan för Allâh, då kommer Allâh att belöna honom med en tro vars sötma han kommer att smaka i hans hjärta." [Rapporterad av Imam Ahmad i hans 'Musnad', och den är autentisk]

al-Hasan al-Basri återberättade,

"Det var en kvinna som begick otukt, hon hade överstigit folket i området med hennes skönhet och lät ingen man ha samlag med henne om han inte betalade ett hundra dinars. En dag såg en man henne och han blev attraherad av henne, så han gick och jobbade tills han hade tjänat ett hundra dinars och sedan gick han till henne. Hon sade till honom, **"Betala det till mannen vid dörren så att han kan räkna och väga pengarna."** När han gjort detta så sade hon till honom att stiga in. Hon hade ett lyxigt hem och en säng gjord av guld. Hon sade till honom, **"Kom till mig."** Precis när han skulle ha samlag med henne kom han plötsligt ihåg när han skulle stå framför Allâh på Domedagen, det var som om han hade blivit träffad av blixten och hans lustar försvann.

Han sade till henne, **"Tillåt mig att lämna dig, och du kan behålla pengarna."**

Hon svarade, **"Hur kan du göra detta nu, när du såg mig och var attraherad av mig, och du gick och arbetade hårt för att samla de ett hundra dinars, och när du äntligen är med mig, så gör du såhär?"**

Han sade, **"Vid Allâh, jag gjorde inte detta på grund av någonting annat förutom av fruktan för Allâh och tanken när jag står mellan Hans Händer."**

Hon sade, **"Om du talar sanning, då vill jag inte gifta mig med någon annan än dig!"**

Han sade, **"Låt mig gå."**

Hon sade, **"Nej, inte förrän du lovar att gifta dig med mig!"**

Han sade, **"Jag kan inte göra någonting förrän jag har gått."**

Då sade hon till honom, **"Du måste lova Allâh att om jag kommer dit där du bor, så kommer du att gifta dig med mig!"**

Han sade, **"Det må vara så. Vi får se."**

Så, han klädde på sig, lämnade henne och reste tillbaka till hans land. Senare så reste hon till hans land med allt hon ägde – och ångrade de omständigheter under vilka de hade träffat varandra – tills hon kom fram och frågade efter honom. När hon kom fram till hans hus, blev det sagt till honom, **"Drottningen själv har anlänt och frågade efter dig!"** När han såg henne, blev han så chockad att han kollapsade och dog.

Hans kropp föll ner i hennes armar, så hon sade, **"Gällandes honom, så har jag missat chansen att vara med honom. Har han några andra nära släktingar?"** Det blev sagt till henne, **"Ja, hans broder, men han är en fattig man."** Så hon sade till honom, **"Jag vill gifta mig med dig utav min kärlek för din döda broder."** Hon gifte sig med honom och födde sju rättfärdiga söner till honom."

'at-Tawwabin' av Ibn Qudamah al-Maqdisi; s. 41-42

